

Torah écrite (pentateuque) - Exode

Chapter 12

- 12,1   וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים מֶלֶךְ הָאָרֶץ וְאֵלָיו אָמַרְתָּ לִפְנֵי
12,2   חֲדַשׁ תְּבִשֵּׂם לְכֶם, רָאשׁ קְדֻשָּׁים: רָאשׁוֹ הוּא לְכֶם, לְקָדְשֵׁי פְּשָׁנָה.
12,3   דָּבָר, אֱלֹהִים-עֲדַת יִשְׂרָאֵל לְאָמֵר, בְּעֵשֶׂר, לְחַדְשָׁ פְּזָה: וַיְקַחוּ לְכֶם, אִישׁ שָׁה לְבִתְ-אָבָת-שָׁה לְבִתְ.
12,4   אִם-יִמְעַט בַּבָּיִת, מִהִיאָת מֶלֶשֶׁת--וְלֹא כֵּן הוּא וְשָׁכַנְנוּ פְּקָרְבָּן-אֱלֹהִים-בֵּיתָנוּ, בְּמִקְשָׁתָ בְּגַפְשָׁתָ: אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ, תְּכַפּוּ עַל-פְּשָׁה.
12,5   שָׁה טָמִים זָכָר בְּגַ-שְׁנָה, וַיְהִי לְכֶם: מִן-פְּקָדָשִׁים וּמוֹ-פְּקָדִים, תְּקַחוּ.
12,6   וַיְהִי לְכֶם לְמִשְׁמָרָתָ, עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לְחַדְשָׁ פְּזָה; וְשָׁקְטוּ אֹתוֹ, כֵּל קְפָל עֲדַת-יִשְׂרָאֵל--בֵּין בְּעָרְבִּים.
12,7   וְלֹא כֵּן, מִן-פְּדָם, וְנִתְּנָה עַל-שְׁתִּים הַמְּשֻׁקָּף--עַל, הַבְּתִים, אֲשֶׁר-וְאָכְלוּ אֹתוֹ, בָּקָם.
12,8   וְאָכְלוּ אֶת-הַבָּשָׂר, בְּלִילָה פְּזָה: אַל-אָשׁ וְמִצּוֹת, עַל-מְרָרִים וְאָכְלוּ.
12,9   אַל-תְּאַכְּלוּ מִמְּפָנוּ בָּא, וּבְשָׁל מִבְּשָׁל בְּפִים: כִּי אִם-אַל-אָשׁ, רָאשׁוֹ עַל-כְּרָעִים וְעַל-קְרָבוֹן.
12,10   וְלֹא-תְּזַעֲרִוּ מִמְּפָנוּ, עַד-בְּקָרָה; וְהַנְּמָרָמָה מִמְּפָנוּ עַד-בְּקָרָה, גָּאשׁ תְּשַׁלְּפָנוּ.
12,11   וְכַהֲ, תְּאַכְּלוּ אֹתוֹ-מִתְּנִינִים חֲגִירִים, בְּעָלִיכֶם בְּרִגְלֵיכֶם וּמִקְלֵיכֶם; וְאָכְלָתֶם אֹתוֹ בְּחַפְזוֹן, פָּסָח הָא לְיְהּוָה.
12,12   וְעַבְרָתִי בָּאָרֶץ-מִצְבָּהִים, בְּלִילָה פְּזָה, וְהִכְתִּי בְּלִבְכָּר בָּאָרֶץ מִצְבָּהִים, מְאָדָם וְעַד-בָּהָמָה; וְבְכָל-אֱלֹהִים מִצְבָּהִים אֲעָשָׂה שְׁפָטִים,
אַבְּיִי יְהּוָה.
12,13   וַיְהִי פְּזָם לְכֶם לְאֹתָ, עַל הַבְּתִים אֲשֶׁר אָתָם שָׁם, וּרְאִיתִי אֶת-פְּדָם, וְפָסַחְתִּי עַל-כֶּם; וְלֹא-יְהִי בְּכֶם גָּגָף לְמִשְׁחָתִת, בְּפָכְתִּי
בָּאָרֶץ מִצְבָּהִים.
12,14   וַיְהִי פְּזָם לְכֶם לְזָרְעוֹן, וְמִגְּתָמָם אֹתוֹ מִגְּלִילָה: לְדָרְמִתָּם, חֲקַת עַולְם תְּמַפְּגָה.
12,15   שְׁבעַתִּים, מִצּוֹת תְּאַכְּלוּ--אָרְבָּהָן בְּיּוֹם בְּרָאֵשׁ, מִשְׁבִּיתֶם שְׁאָר מִצְבָּתֶם: כִּי בְּלִא-אָכְלָ פָּמָץ, וְגִנְךְתָה פְּגָפָשׁ בְּהָא
מִשְׁרָאֵל--מִיּוֹם בְּרָאֵשׁ, עַד-יּוֹם הַשְּׁבָעִי.
12,16   אַבְּיּוֹם בְּרָאֵשׁ, מִקְרָא-קְדָשׁ, וּבְיּוֹם שְׁבִיעִי, מִקְרָא-קְדָשׁ. וַיְהִי בְּכֶם: בְּלִמְלָאָכָה, לֹא-יְעַשֵּׂה בְּקָם--אָרְאָרְאָל לְכָל-גְּפָשׁ,
הָא לְבִדּוֹן יְעַשֵּׂה לְכֶם.
12,17   וְשְׁמַרְתֶּם, אֶת-הַמְּפָצָות, כִּי בְּעָצָם פְּזָה, הַזְּאוֹתִי אֶת-צְבָאותֶיכֶם מִאָרֶץ מִצְבָּהִים; וְשְׁמַרְתֶּם אֶת-פְּזָם
לְדָרְמִים--חֲקַת עַולְם.
12,18   בְּרָאֵשׁ בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לְחַדְשָׁ, בְּעֵרֶב, תְּאַכְּלוּ, מִצְתָּ: עַד יוֹם בְּאָסְד וְעַשְׁרִים, לְחַדְשָׁ-בְּעֵרֶב.
12,19   שְׁבעַתִּים--שְׁאָר, לֹא יִמְצָא בְּבָתִים: כִּי בְּלִא-אָכְלָ מִחְמָצָת, וְגִנְךְתָה פְּגָפָשׁ בְּהָא מַעֲדָת יִשְׂרָאֵל--בְּגָר, וּבְאָזְרָח הָאָרֶץ.
12,20   בְּלִמְחַקְצָת, לֹא תְּאַכְּלוּ; בְּכָל, מִשְׁבְּתִים, תְּאַכְּלוּ, מִצְתָּ. {פ}
12,21   יְקַרְא מֶלֶךְ לְכָל-זָקִין יִשְׂרָאֵל, וַיֹּאמֶר אֶל-כָּם: מִשְׁטוּ, וְקַחוּ לְכֶם צָאן לְמִשְׁחָתִיכֶם-וְשָׁקְטוּ הַפָּסָח.
12,22   וְלֹא קְרַתֶּם אֶגְדָת אֶזְזָבֵל, וּבְכָל-בְּתִים בְּקָדְשָׁם אֲשֶׁר-בְּסָפָר, וְהַגְּעָתֶם אֶל-הַמְּשֻׁקָּף וְאֶל-שְׁתִּים הַמְּזֻהָּות, מִן-פְּדָם אֲשֶׁר בְּסָפָר; וְאָתָם, לֹא
תְּצִאוּ אִישׁ מִפְּתָח-בֵּיתָנוּ--עַד-בְּקָרָה.
12,23   וְעַבְּרָ וַיְהִי, לְגָגָף אֶת-מִצְבָּהִים, וְכַאֲהָ אֶת-פְּדָם עַל-הַמְּשֻׁקָּף, וְעַל-שְׁתִּים הַמְּזֻהָּות; וְפָסַח יְהּוָה, עַל-הַפְּתָחָה, וְלֹא יִתְּן הַמִּשְׁחָתִת,
לְבָא אֶל-בְּתִים לְגָגָף.
12,24   וְשְׁמַרְתֶּם, אֶת-הַדָּבָר פְּזָה, לְמִקְ-לָן וְלְבָנָבָן, עַד-עוֹלָם.
12,25   וַיְהִי כִּי-תָּבָא אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר יִתְּן יְהּוָה לְכֶם--כִּאֵשׁ דָּבָר; וְשְׁמַרְתֶּם, אֶת-הַעֲבָדָה הַזֹּאת.
12,26   וַיְהִי, כִּי-יָאִמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּמִצְבָּהִים: מָה כְּעָבֵד הַזֹּאת, לְכֶם.
12,27   וְאָמַרְתֶּם בְּנֵי-פָסָח הָא לְיְהּוָה, אֲשֶׁר פָסַח עַל-בְּתִים בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּמִצְבָּהִים, וְאֶת-בְּתִים הַצּוֹל; וַיְקַדֵּם בָּעֵם,
לְשִׁמְפָכוֹן.

12,28	וילכו תיעשנו, בני ישראל: כאשר צוה יתוה את-משה ואחרון, כן עשו. {ס}
12,29	ייה בפסי פלילה, כיთה הכה כל-בכור הארץ מזכרים, מברר פרעה כי שב על-כסאו, עד בכור שש באשר בבית הבור; וכל, בכור בהמה.
12,30	זיקם פרעה לילה, הוא וכל-עבטים וכל-מצברים, ותהי צעקה גדולה, במצברים: כי אין בית, אשר אין שם מות.
12,31	תיקא למשה ולאפרן לילה, ויאמר קומו אזו מתרע עמי-גַם-אתם, גם-בני ישראל; ולו עבדו את-יתוה, בדרכם.
12,32	גם-אתם גם-בדרךם קחו כאשר דברתם, תלכו; ובברכתם, גם-אתם.
12,33	ותחזק מצברים על-怯ם, למחר לשלם מנו-პארץ: כי אמרו, קלטו מתים.
12,34	וישא גם את-בצקן, טרם ייחמץ; משארתם אורת בשמלתם, על-שכטם.
12,35	ובני-ישראל עש, כדבר משה; ויאלו, ממצברים, כל-כסוף וכלי צקב, וشملת.
12,36	ויתוה במן את-חן העם, בעני מצברים-וישאים; ויבנלו, את-מצברים. {פ}
12,37	ויסעו בני-ישראל מבעםם, סכתה, בשש-מאות אלף נגלי הגברים, לבד מטר.
12,38	ונם-עקב רב, אלה אמת, וצאן-זבקר, מקנה כבד מאד.
12,39	ויאפו את-הbezek אשר הויזיאו ממצברים, עלה מוצאות--כי לא סמץ: כי-גרשו ממצברים, ולא יכלו להתמעה מה, גם-צדקה, לא-עשׂו להם.
12,40	ומושב בני-ישראל, אשר ישבו במצברים--שלשים שנה, וארבע מאות שנה.
12,41	ויהי, מכאן שלשים שנה, וארבע מאות, שנה; ויהי, בעצם היום זהה, יאזו כל-צבות יתוה, מארץ מצברים.
12,42	יל שפירים הוא ליתוה, להוציאם מארץ מצברים: הוא-פלילה זהה ליתוה, שפירים לכל-בני ישראל לדרכם. {פ}
12,43	ויאמר, יתוה אל-משה ואחרון, זאת חקמת הפסח: כל-זע-זבקר, לא-יאכל בו.
12,44	וכל-עבד איש, מקנית-כסוף-ומלטה אותו, אז יאכל בו.
12,45	תושב ושכיר, לא-יאכל בו.
12,46	בבית אפס יאכל, לא-תוציא מון-הבית מן-הbezק חוצה; ועטם, לא תשברו-בו.
12,47	כל-עדת ישראל, יעשׂו אותו.
12,48	וכי-יגור אתה גור, ועשה פסה ליתוה--המול לו כל-זבקר ואז יקבר לעשות, וביה כאורה באני; וכל-ערל, לא-יאכל בו.
12,49	תונה אפסת, יתוה לא-זבח, ולגר, פגר בתוכם.
12,50	ויעשׂו, כל-בני ישראל: כאשר צוה יתוה את-בני ישראל, מארץ מצברים-על-צבריםם. {פ}
12,51	ויהי, בעצם היום זהה: הויזיאו יתוה את-בני ישראל, מארץ מצברים-על-צבריםם. {פ}